

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Redakcja, Administracja i Ekspedycja: ul. Miodowa Nr 22. Telefon Redakcji 11-44-05. Telefon Administracji 11-80-13. Telefon Ekspedycji 11-80-19. Ogłoszenia: ul. Królewska 5. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do g. 12 w pld. Konto czekowe w P. K. O. — 730.

Oddziały „Monitora Polskiego“:
BYDGOSZCZ, Gdańska 22, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Skwer Kościuszki 16, tel. 17-20; KATOWICE, Al. 3 Maja 34, tel. 305-65 i 310-91; KRAKÓW, Rynek Główny 6, tel. 104-99 i 105-00; LWÓW, Akademicka 11, tel. 200-20, 200-45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 121, tel. 101-11 i 11524; POZNAŃ, Fredry 8, tel. 28-57, 28-58; TORUŃ, Pl. Bankowy 2, tel. 12-63; WILNO, Mickiewicza 15 m. 5, tel. 6-74, 17-85 i 18-75.**TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:****Zarządzenia Władz Naczelnych:****Poz. 191. Zarządzenie o nadaniu Złotego Krzyża Zasługi.****Poz. 192. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4 kwietnia 1939 r. o wylosowaniu obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.****Poz. 193. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 4 kwietnia 1939 r. o wylosowaniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego.****Poz. 194. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 kwietnia 1939 r. o stwierdzaniu kraju pochodzenia towarów przy odprawie celnej.****DZIAŁ URZĘDOWY.**

—oOo—

Zarządzenia Władz Naczelnych.

—oOo—

191.

ZARZĄDZENIE

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 23 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 458) nadaję

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

po raz pierwszy

za zasługi w służbie zawodowej:

ś. p. inż. **Janowi Wojtuckiemu**, ur. 10.III. 1902 r.

Warszawa, dnia 29 marca 1939 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Sławoj Składkowski.*

—oOo—

192.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 kwietnia 1939 r.

o wylosowaniu obligacji serii I 4% państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 marca 1936 r. o wypuszczeniu I serii 4% państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 194) w dniu 1 kwietnia 1939 r. wylosowane zostały do umorzenia obligacje 4% państwowej renty złotej, na ogólną sumę nominalną 310.000 zł w złocie, oznaczone następującymi numerami:

1044	2816	4239	6001
1080	2978	4283	6268
1108	3093	4291	6551
1278	3146	4610	6745
2330	3467	4668	6813
2526	4029	4968	6940
2707	4092	5280	6956
2802	4132	5738	

po 10.000 zł w złocie każda.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Drabarek.*

Kierownik Zarządu Długów Państwa.

—oOo—

193.

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 kwietnia 1939 r.

o wylosowaniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), w okresie czasu od 2 do 30 marca 1939 r. zostały wylosowane do umorzenia we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej po-

wołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr	data wylosowania	Nr	data wylosowania
981	23.III.1939 r.	10842	23.III.1939 r.
1105	30. " "	11625	16. " "
1570	2. " "	11941	23. " "
1957	30. " "	12882	16. " "
2180	16. " "	13033	9. " "
2408	9. " "	13724	9. " "
3486	23. " "	14928	2. " "
3700	30. " "	17747	9. " "
4960	16. " "	25014	30. " "
5237	9. " "	25718	2. " "
5392	30. " "	29377	16. " "
7240	2. " "	31886	2. " "
8015	30. " "	34289	23. " "
8273	9. " "	35189	16. " "
8480	16. " "	35454	30. " "
9738	23. " "	37617	2. " "
9794	9. " "	39838	23. " "
10693	2. " "		

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Drabarek.*

Kierownik Zarządu Długów Państwa.

—oOo—

194.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1939 r.

o stwierdzaniu kraju pochodzenia towarów przy odprawie celnej.

Na podstawie § 12 ust. 4 i § 36 ust. 2 przepisów wykonawczych do prawa celnego (Dz. U. R. P. Nr 90 z 1934 r., poz. 820), w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 95, poz. 641 — przedruk z Dz. Urz. Min. Sk. Nr 33, poz. 779), zarządzam co następuje:

Rozdział I.**Stwierdzanie pochodzenia towarów przy stosowaniu zniżek i stawek celnych przewidzianych w umowach handlowych.****§ 1.**

1) Zniżki i stawki celne przewidziane w umowach handlowych, zawartych pomiędzy Polską a innymi państwami, stosuje się do towarów, pochodzących z terytoriów, których te umowy dotyczą, na podstawie przedstawionego urzędowi celnemu świadectwa pochodzenia, wystawionego zgodnie z przepisami niniejszego zarządzenia.

2) Jeżeli zastosowanie zniżki lub stawki celnej, przewidzianej w umowie handlowej, zostało uzależnione w myśl umowy od przedłożenia specjalnych dokumentów (zaświadczeń, certyfikatów itp.), to zniżki i stawki celne mogą być zastosowane na podstawie tych dokumentów bez żądania świadectwa pochodzenia; świadectwo pochodzenia powinno być jednak przedstawione niezależnie od specjalnego dokumentu przewidzianego w umowie, jeżeli dokument ten nie zawiera stwierdzenia kraju pochodzenia towaru.

3) Zniżki i stawki celne przewidziane w umowach handlowych, nie mogą być zastosowane, jeżeli urząd celny ustali, że zgłoszony do odprawy celnej towar nie pochodzi z kraju wymienionego w dokumentach określonych w ust. 1 i 2.

§ 2.

1) Jeżeli nie ma wątpliwości, że towary pochodzą z terytorium, którego umowy handlowe dotyczą, urząd celny może zastosować ustalone w tych umowach zniżki i stawki celne bez świadectwa pochodzenia przewidzianego w § 1 ust. 1 w następujących przypadkach:

a) przy odprawie celnej towarów, przywożonych w niewielkich ilościach — jako wzory i próbki;

b) przy odprawie celnej towarów, przywożonych w niewielkich ilościach w przesyłkach pocztowych lub lotniczych, nie mających charakteru handlowego, jeżeli niehandlowy charakter przesyłki wynika z rodzaju towaru lub ze stosunków odbiorcy;

c) przy odprawie celnej towarów nie mających charakteru handlowego, przywożo-

nych w niewielkich ilościach razem z przedmiotami zwalnianymi od należności celnych na podstawie art. 22 prawa celnego;

d) przy odprawie celnej towarów, przywożonych w niewielkich ilościach do własnego użytku przez mieszkańców granicznego pasa celnego oraz przez turystów, jadących za przepustkami turystycznymi.

2) Nie mogą być stosowane w ramach postanowień ust. 1 te zniżki i stawki celne, których stosowanie jest ograniczone w myśl umów handlowych tylko do ściśle określonego kontyngentu celnego towarów. Zastrzeżenie to nie dotyczy towarów, przywożonych w niewielkich ilościach do własnego użytku przez podróżnych (a w tym i turystów, jadących za przepustkami turystycznymi) oraz przez mieszkańców granicznego pasa celnego.

3) Jeżeli w myśl umów handlowych odprawa celna pewnych towarów z zastosowaniem przewidzianych w tych umowach zniżek i stawek celnych jest ograniczona do ściśle określonych urzędów celnych, to odprawa taka również w przypadkach wymienionych w ust. 1 nie może być dokonana w innych urządzeniach celnych.

§ 3.

Świadectwo pochodzenia powinno zawierać następujące dane:

a) nazwisko i imię (firmę) oraz adres wystawiającego;

b) nazwę handlową towaru, określającą dostatecznie jego rodzaj, ewentualnie jego nazwę taryfową;

c) wskazanie rodzaju przewozu; przy przewozie drogą wodną powinna być w miarę możliwości podana również nazwa statku;

d) stwierdzenie, że towar objęty świadectwem jest przeznaczony do polskiego obszaru celnego; podawania nazwiska lub firmy i miejsca zamieszkania odbiorcy nie wymaga się;

e) stwierdzenie, że towary wymienione w świadectwie są produktami naturalnymi lub wytworami przemysłu danego kraju, a jeżeli chodzi o towary przetworzone w tym kraju w takim stopniu, że co najmniej 50% ogólnej wartości towaru po jego przetworzeniu przypada na koszty robocizny i materiałów kraju przetworzenia — stwierdzenie tego faktu przy jednoczesnym wymienieniu kraju przetworzenia; nazwa kraju pochodzenia względnie kraju przetworzenia powinna być dokładnie wymieniona;

f) znaki i numery, ilość sztuk i rodzaj opakowania oraz wagę brutto i netto;

g) wartość towaru;

h) miejscowość i datę wystawienia świadectwa, pieczęć urzędu lub instytucji wystawiającej świadectwo oraz podpis osoby wystawiającej.

§ 4.

1) Świadectwo pochodzenia powinno być wystawione w języku kraju pochodzenia towaru lub innym języku obcym oraz w języku polskim. Jeżeli świadectwo pochodzenia towaru jest wystawione tylko w języku obcym, urząd celny może zażądać przedstawienia tłumaczenia na język polski całego świadectwa pochodzenia lub tylko nazwy towaru.

2) Tłumaczenie całego świadectwa pochodzenia towaru względnie tylko nazwy towaru może być dokonane również w kraju przez importera lub przez agenta celnego. Tłumaczenie świadectwa pochodzenia powinno być uwierzytelnione bądź przez zaprzysiężonego tłumacza bądź przez izbę przemysłowo-handlową. Tłumaczenie nazwy towaru wolne jest od uwierzytelnienia, chyba że urząd celny ma uzasadnione wątpliwości, czy tłumaczenie jest właściwe.

§ 5.

Świadectwa pochodzenia nie mogą zawierać śladów skrobania, wycierania, wymazywania i t. p.; wszelkie poprawki, które dotyczą istotnych danych, odnoszących się do towaru oraz do kraju pochodzenia i kraju przeznaczenia, powinny być